

KRITIČKI OSVRT

OSVRT NA „EMOCIJE“ ZORANA MILIVOJEVIĆA ČITALAČKI KLUB - ZBORNICA

OSVRT NA „EMOCIJE“ ZORANA MILIVOJEVIĆA

Tekst koji sam pročitala govori o složenoj prirodi emocija i njihovom uticaju na ponašanje. Posebno mi je bilo interesantno objašnjenje da emocije često deluju „maskirano“ — odnosno da su neke emocionalne reakcije nesvesne i da se ne doživljavaju direktno, već se ispoljavaju kroz ponašanje. Autor pominje Freudovu zaslugu u otkrivanju da određena ponašanja mogu biti determinisana nesvesnim osećanjima, te daje primer starijeg deteta koje „slučajno“ povređuje mlađeg brata kao moguć znak potisnute mržnje.

Druga važna misao iz teksta je razlika između samih emocija i procena o emocijama. Često ljudi, kada ih pitamo šta osećaju, zapravo odgovaraju šta misle o onome što osećaju — daju sud ili tumačenje umesto da imenuju osećanje. To je korisna opomena za rad sa đacima: treba ih podučavati da prepoznaju i nazovu sopstvene osećaje, a ne samo da kritički vrednuju svoje reakcije. U obrazovnom kontekstu, posebno u programu Step by Step koji naglašava socio-emocionalni razvoj, ovaj pristup je veoma značajan — učitelji bi trebalo da stvaraju sigurno okruženje gde učenici mogu da istražuju i izraze emocije bez straha od osuđivanja.

Ono što je posebno vrijedno u ovom tekstu jeste Milivojevićevo objašnjenje da emocije nisu „dobri“ ili „loši“ osjećaji, nego signali. Tuga nas upozorava da smo nešto izgubili, ljutnja nas pokreće da se zaštitimo, strah nam pokazuje da postoji neka opasnost, dok radost i sreća jačaju našu motivaciju i povezanost s drugima. Time autor pokazuje da svaka emocija ima svoju svrhu i da nam je potrebna da bismo bolje razumjeli svoje potrebe.

Lično, tekst mi je podsjetnik koliko su emocije često prikrivene i koliko je važno obraćati pažnju na ponašanje kao signal unutrašnjih stanja. Učitelji i roditelji mogu iskoristiti praktične primere iz teksta da zapaze promene u ponašanju i pomognu deci da verbalizuju svoja osećanja. Naučila sam da je važno stati, prepoznati šta osjećam i pitati se: „Šta mi ova emocija poručuje? Šta mogu iz toga da naučim?“ Umjesto da se borim protiv emocija, mogu ih vidjeti kao vodič koji me

usmjerava.

Takođe je važno učiti decu razliku između osećanja i mišljenja o tim osećanjima – to razvija emocionalnu pismenost i empatične odnose u učionici.

Zaključak: „Emocije“ Zorana Milivojevića su tekst koji nas poziva da sebe upoznamo dublje. On nas uči da se ne plašimo svojih osjećanja, nego da ih prihvatimo kao prirodne i korisne. Kada naučimo da razumijemo vlastite emocije, postajemo smireniji, sigurniji i sposobniji da gradimo zdravije odnose sa drugima. Upravo zato je ovaj tekst veoma vrijedan i za učenike i za odrasle, jer nas podsjeća da emocionalna pismenost počinje od toga da prihvatimo ono što osjećamo – i da učimo iz toga.

Tekst pruža jasne uvide u to kako nesvesne emocije oblikuju ponašanje i naglašava potrebu za razvijanjem sposobnosti prepoznavanja i imenovanja osećanja, što je ključni deo celovitog obrazovanja u programu Step by Step.

Profesor razredne nastave: Ljiljana Komljenović

Tags

Poučavanje

Istraživanje i stvaranje

Collections

InUčionica

Objava